

Artikel, jeg sigter til, og af hvilken jeg med den højtærede Formands Samtykke vil citere en enkelt Sætning, slutter med disse Ord: „Det fornøftigste vilde derfor være at stille denne Sag, Flagsagen, Bero foreløbig, indtil Krigen er sluttet og de Forhold ikke længere er til Stede, som gør det særlig vanskeligt eller utilraadeligt at drive Sagen igennem paa nærværende Tidspunkt“. Disse Ord gør vi til vore, og derfor har jeg tilladt mig at stille følgende Forslag til Beslutning: „Folketinget opfordrer Regeringen til at udsætte de paatænkte Forhandlinger i Reykjavik med det islandske Alting om Islands statsretlige Stilling“.

Ordføreren (Borgbjerg): Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Johan Knudsen), der nu talte, gik i sin Begrundelse betydeligt videre, end hans Partis Udvalgsmedlemmer har gjort i deres Indstilling og i deres Forslag til Beslutning. Jeg finder det ikke betimeligt at optage en Forhandling om de Enkeltheder, som den ærede Ordfører fremsatte, men for at forebygge enhver Misforstaaelse herhjemme og andetsteds og en unødvendig Pressediskussion vil jeg gerne bemærke, at der ingen Uenighed fandtes i Udvalget om, at Forbindelsen mellem Danmark og Island skal være en virkelig Rigsforbindelse. Om adskillige af de andre Punkter, det ærede Medlem nævnedes, fandtes der heller ingen Uenighed. Men dertil tror jeg ogsaa, det er klogest at indskrænke sig under denne Forhandling.

I selve Indstillingen indskrænker det konservative Folkepartis Ordfører sig til at begrunde Forslaget om Udsættelse af Forhandlingerne dermed, at man ikke anser Tidspunktet for gunstigt til at give sikker Udsigt til et for begge Parter tilfredsstillende Resultat. Jeg skal derfor holde mig til denne officielle Indstilling og officielle Begrundelse fra det konservative Folkeparti. Partiet afviser ikke en Forhandling, heller ikke en Forhandling i Reykjavik, men Partiet finder ikke det nuværende Tidspunkt gunstigt, mener ikke, at der er sikker Udsigt til et Resultat. Maa jeg spørge: Naar i al Verden er der overhovedet ved en Forhandlings Begyndelse sikker Udsigt til et Resultat, der tilfredsstillende begge Parter? Jeg har aldrig i mit Liv — og jeg har dog været med til at føre mange Forhandlinger af mange Slags — oplevet en Forhandling, hvor to Parter paa Forhaand havde sikker Udsigt til et for begge Parter tilfredsstillende Resultat.

Og hvad nu Tidspunktet angaar, anførte den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti en Udtalelse i et islandske Blad. Jeg tror, at mere end en saadan Udtalelse, fremsat paa given Anledning i en vis Situation polemisk, mere end den betyder de officielle Meddelelser, vi har faaet fra Island, først og fremmest fra Islands Førsteminister. Og der er det jo tilstrækkeligt at henvise til det i Beretningen aftrykte Brev af 23. Marts 1918 fra Minister Magnusson til Konseilspræsident Zahle. Og da Hr. Johan Knudsen oplæste denne Avisudtalelse fra Island, vil jeg ogsaa her til Indførelse i Rigsdagstidenden oplæse denne officielle Embedsskrivelse, denne politiske Skrivelse fra Islands Førsteminister. Den lyder saaledes: „Jeg har prøvet paa at undersøge Stemningen her i Landet med Hensyn til Spørgsmaalet om en almindelig Forhandling mellem Danmark og Island om alle de politiske Spørgsmaal, og jeg finder, at der er større Stemning derfor, end jeg egentlig ventede“. — større Stemning derfor, end jeg egentlig ventede! — „Efter at have drøftet Spørgsmaalet med nogle indflydelsesrige Politikere tror jeg at kunne tilraade, at der bliver sendt en befuldmagtiget herop fra den danske Regering for at forhandle med Altinget. Dette har jeg skrevet til Kongen. Jeg maa sige, at jeg er nu langt mere forhaabningsfuld med Hensyn til godt Resultat af eventuelle Forhandlinger mellem Danmark og Island, end da jeg forhandlede med Hr. Konseilspræsidenten i Efteraaret, og ser ikke saa pessimistisk paa Sagen nu som den Gang, navnlig da jeg har faaet Indtrykket af, at danske Politikere er villige til at gaa langt for at imødekomme de islandske Krav....“. Jeg beder nu ærede Medlemmer tænke lidt over, hvilket Indtryk det vilde gøre, om vi fra dansk Side herefter afviste enhver Forhandling, hvilket Indtryk det endvidere vilde gøre paa vore nordiske Brødre, og hvilket Indtryk det sluttelig vilde gøre i hele den Omverden, der dog heller ikke er uden al Interesse for Forholdet mellem Danmark og Island.

Men naar jeg har sagt dette overfor den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, vil jeg tilføje, at det kan jo være, at det, naar nu Forhandlingerne begynder, udvikler sig saadan, at vi faar den ærede Ordfører og hans Parti, i hvert Fald store Dele af Partiet, maaske hele Partiet, med; saadan er det jo før gaaet. Den ærede Ordfører nævnedes de Konservatives Stilling i Kommissionen i 1907—08 og dvælede mærk-